

„Ne szóljon Igéd hiába”

XXII. Országos Bibliai Történetmondó Verseny

1-2. évfolyam

Ezékiás betegsége és gyógyulása (2Királyok 20,1-6)

1 Abban az időben Ezékiás halálosan megbetegedett. Ézsaiás próféta, Ámóc fia elment hozzá, és ezt mondta neki: Így szól az Úr: Rendelkezz házadról, mert meghalsz, nem maradsz életben! **2** Ezékiás erre a fal felé fordult, és így imádkozott az Úrhoz: **3** Ó, Uram, ne feledkezz meg arról, hogy én hűségesen és tiszta szívvel jártam színed előtt, és azt tettem, amit jónak látsz! És Ezékiás keservesen sírt. **4** Ézsaiás még a palota belső udvarát sem hagyta el, amikor így szólt hozzá az Úr igéje: **5** Menj vissza, és mondd meg Ezékiásnak, népem fejedelmének: Így szól az Úr, ősatyádnak, Dávidnak Istene: Meghallgattam imádságodat, láttam, hogy könnyeztél. Meggyógyítalak, három nap múlva már fölmehetsz az Úr házába. **6** Megtoldom napjaidat még tizenöt évvel. Assíria királyának a kezéből pedig kiszabadítalak téged meg ezt a várost, pajzsa leszek ennek a városnak önmagamért és az én szolgálómért, Dávidért.

A vak Bartimeus meggyógyítása (Márk 10,46-52)

46 Azután Jerikóba értek, és amikor Jézus tanítványaival és nagy sokasággal kifelé ment Jerikóból, egy vak koldus, Bartimeus, Timeus fia ült az út mellett. **47** Amikor meghallotta, hogy a názáreti Jézus az, így kiáltott fel: Dávid Fia, Jézus, könyörülj rajtam! **48** Többen is rászóltak, hogy hallgasson, ő azonban annál inkább kiáltozott: Dávid Fia, könyörülj rajtam! **49** Jézus megállt, és ezt mondta: Hívjátok ide! Odahívták a vakot, és ezt mondták neki: Bízzál! Kelj fel! Hív téged! **50** Ő pedig ledobta felsőruháját, felugrott, és odament Jézushoz. **51** Jézus megkérdezte tőle: Mit akarsz, mit tegyek veled? A vak ezt mondta: Mester, hogy újra lássak. **52** Jézus pedig így szólt hozzá: Menj el, a te hited megtartott téged. És azonnal visszanyerte látását, és követte őt az úton.

„Ne szóljon Igéd hiába”

XXII. Országos Bibliai Történetmondó Verseny

3-4. évfolyam

Illés a sareptai özvegynél (1Királyok 17,17-24)

17 Történt ezek után, hogy megbetegedett az asszonynak, a ház úrnőjének a fia, és betegsége olyan súlyossá vált, hogy már nem is lélegzett. **18** Az asszony így szólt Illéshez: Mi bajod van velem, Isten embere? Azért jöttél hozzám, hogy emlékeztess bűnömre, és megöld a fiamat? **19** Ő ezt mondta neki: Add ide a fiadat! És kivette az öléből, felvitte a felső szobába, ahol lakott, és az ágyra fektette. **20** Majd az Úrhoz kiáltott, és ezt mondta: Istenem, Uram! Még bajt is hozol erre az özvegyre, akinek én a vendége vagyok, és megöld a fiát?! **21** Azután háromszor ráborult a gyermekre, és így kiáltott az Úrhoz: Istenem, Uram! Térjen vissza a lélek ebbe a gyermekbe! **22** Az Úr meghallgatta Illés szavát, a lélek pedig visszatért a gyermekbe, és az föléledt. **23** Illés ekkor fogta a gyermeket, levitte a felső szobából a házba, odaadta az anyjának, és ezt mondta Illés: Nézd, él a fiad! **24** Az asszony így felelt Illésnek: Most már tudom, hogy te Isten embere vagy, és hogy igaz a te szádban az Úr igéje!

Tíz leprás meggyógyítása (Lukács 17,11-19)

11 Amikor Jézus úton volt Jeruzsálem felé, Samária és Galilea között haladt át. **12** Amint beért egy faluba, szembejött vele tíz leprás férfi, akik távol megálltak, **13** és kiáltozva kérték: Jézus, Mester, könyörülj rajtunk! **14** Amikor meglátta őket, így szólt hozzájuk: Menjetek el, és mutassátok meg magatokat a papoknak! És amíg odaértek, megtisztultak. **15** Egyikük pedig, amikor látta, hogy meggyógyult, visszatért, és fennhangon dicsőítette Istent. **16** Arcra borult Jézus lábánál, és hálát adott neki. Ez pedig samáriai volt. **17** Megszólalt Jézus, és ezt kérdezte: Vajon nem tízen tisztultak-e meg? Hol van a többi kilenc? **18** Nem akadt más, aki visszatért volna, hogy dicsőítse Istent, csak ez az idegen? **19** És ezt mondta az Úr: Kelj fel és menj el, a hited megtartott téged.

„Ne szóljon Igéd hiába”

XXII. Országos Bibliai Történetmondó Verseny

5-6. évfolyam

Dávid Saul udvarába kerül (1Sámuel 16,14-23)

14 Saultól viszont eltávozott az Úr lelke, és egy gonosz szellem kezdte gyötörni, amelyet az Úr küldött. **15** Akkor ezt mondták a szolgálói Saulnak: Látod, Istennek egy gonosz szelleme gyötör téged. **16** De a mi urunknak csak szólnia kell, és szolgálid készek keresni egy embert, aki ért a lantpengetéshez. És ha majd Istennek a gonosz szelleme megszáll, akkor ő játszik majd valamit, és jobban leszel. **17** Saul így felelt a szolgálóinak: Keressetek hát nekem egy embert, aki szépen tud játszani a lanton, és hozzátok ide hozzám! **18** Ekkor megszólalt az egyik legény, és ezt mondta: Én láttam a betlehemi Isai egyik fiát, aki tud lanton játszani; derék férfi, harcra termett, okos beszédű, daliás ember, és vele van az Úr. **19** Saul tehát követeket küldött Isaihoz ezzel az üzenettel: Küldd el hozzám Dávidot, a fiadat, aki a juhokat szokta őrizni! **20** Isai pedig fogott egy szamarat, arra kenyeret, egy tömlő bort meg egy kecskegidát rakott, és elküldte Saulnak a fiával, Dáviddal. **21** Dávid megérkezett Saulhoz, és a szolgálatába szegődött. Ő pedig igen megszerette, és a fegyverhordozója lett. **22** Akkor ezt üzent Saul Isainak: Hadd szolgáljon engem Dávid, mert igen megkedveltem! **23** És valahányszor Istennek az a szelleme megszállta Sault, fogta Dávid a lantot, és játszott rajta valamit. Saul ilyenkor megkönnyebbült, jobban lett, a gonosz szellem pedig eltávozott tőle.

Jézus beteget gyógyít szombaton a Betesdánál (János 5,2-9)

2 Jeruzsálemben a Juh-kapunál van egy medence, amelyet héberül Betesdának neveznek. Ennek öt oszlopcsarnoka van. **3** A betegek, vakok, sánták, sorvadásosak tömege feküdt ezekben, és várták a víz megmozdulását. **4** Mert az Úr angyala időnként leszállt a medencére, és felkavarta a vizet: aki elsőnek lépett bele a víz felkavarása után, egészséges lett, bármilyen betegségben is szenvedett. **5** Volt ott egy ember, aki harmincnolc éve szenvedett betegségében. **6** Amikor látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már milyen hosszú ideje, megkérdezte tőle: Akarsz-e meggyógyulni? **7** A beteg így válaszolt neki: Uram, nincs emberem, hogy amint felkavarodik a víz, beemeljen a medencébe. Amíg én odaérek, más lép be előttem. **8** Jézus ezt mondta neki: Kelj fel, vedd az ágyadat, és járj! **9** És azonnal meggyógyult ez az ember, felvette az ágyát, és járt. Aznap pedig szombat volt.

„Ne szóljon Igéd hiába”

XXII. Országos Bibliai Történetmondó Verseny

7-8. évfolyam

Elizeus meggyógyítja Naamánt (2Királyok 5,1-3; 9-14)

1 Naamán, Arám királyának hadseregpáncsnoka nagyra becsült ember volt ura előtt, és tekintélyes, mert általa szabadította meg az Úr Arámot. Ez a férfi erős vitéz volt, de bélpoklos lett. **2** Egyszer kivonult néhány arám rablócsapat, és foglyul ejtettek Izráel országából egy kisleányt, aki Naamán feleségének lett a szolgálóleánya. **3** Ez így szólt úrnőjéhez: Bárcsak eljutna az én uram a samáriai prófétához, az majd meggyógyítaná a bélpoklosságából.

9 Ezért Naamán elment lovaival és kocsijával, és megállt Elizeus házának a bejáratánál. **10** Elizeus egy követet küldött hozzá ezzel az üzenettel: Menj, és fürödj meg hétszer a Jordánban, akkor újra megtisztul a tested! **11** Naamán azonban megharagudott, elment, és így szólt: Én azt gondoltam, hogy majd kijön, elélem áll, és segítségül hívja Istenének, az Úrnak a nevét, azután végighúzza kezét a beteg helyen, és kigyógyít a bélpoklosságából. **12** Hát nem többet érnek-e Damaszkusz folyói, az Abáná és a Parpar Izráel minden vizénél? Megfürödhetnék azokban is, hogy megtisztuljak! Azzal megfordult, és haragosan távozott. **13** Szolgái azonban odamentek, és így szóltak hozzá: Atyám, ha a próféta valami nagy dolgot parancsolt volna, azt megtennéd, ugye? Mennyivel inkább megteheted, amikor csak azt mondta, hogy fürödj meg, és megtisztulsz. **14** Lement tehát, és megmerítkezett hétszer a Jordánban az Isten emberének a kívánsága szerint. Akkor újra tiszta lett a teste, akár egy újszülött gyermeké.

Péter meggyógyítja a sántát (ApCsel 3,1-10)

1 Péter és János felment a templomba a délutáni imádkozás idejére, három órára. **2** Arra vittek egy születése óta sánta férfit, akit mindennap letettek a templomnak abba a kapujába, amelyet Ékes-kapunak hívtak, hogy alamizsnát kérjen a templomba menőktől. **3** Amikor meglátta, hogy Péter és János be akar menni a templomba, alamizsnát kért tőlük. **4** Péter pedig Jánossal együtt rátekintett, és azt mondta: Nézz ránk! **5** Ő felnézett rájuk, remélve, hogy kap tőlük valamit. **6** Péter így szólt hozzá: Ezüstöm és aranyam nincsen, de amim van, azt adom neked: a názáreti Jézus Krisztus nevében kelj fel, és járj! **7** És jobb kezénél fogva felemelte, annak pedig azonnal megerősödött a lába és a bokája, **8** felugrott, talpra állt, és járt. Bement velük a templomba is, járkált, ugrándozott, és dicsérte az Istent. **9** Látta őt az egész nép, amint járkál, és dicséri az Istent. **10** Felismerték, hogy ő az, aki alamizsnáért szokott ülni a templom Ékes-kapujában. És félelemmel telve csodálkoztak azon, ami vele történt.